

VOORWOORD

Het verenigingsleven bij Normis Orion draait momenteel op volle toeren en hoe! Natuurlijk grijpt ons eerste herenteam in deze Europacup periode veel publiciteit, daarnaast laten ook anderen van zich horen.

Heren 7 bijvoorbeeld. Dit team kent een harde kern Orionezen, die maar liefst 500x een wedstrijd voor de club speelde!!!! Een schoolvoorbeeld van wat we eigenlijk allemaal nastreven: veel plezier aan het volleybalbelevens en op een gezellige manier met een groep optrekken. Dat heren 7 dit ruim 20 jaar realiseert binnen Normis Orion is een compliment voor de teamleden, maar zeker ook voor de club!

In dit nummer een interview met Wim Slager, de man die zijn voorzittershamer inleverde. Zijn werk is af en hopelijk kan de vereniging verder bouwen op de structuur die Wim Slager de afgelopen jaren mede heeft neergezet. Jan Haring volgt hem op en zal ongetwijfeld in ons volgende nummer van zich laten horen.

Verder sprak Peter Geitenbeek met Fred Wellink en vertrouwde Hanneke Velthorst het een en ander aan het papier toe.

Ook Arend Hordijk sr. greep de pen om duidelijk te maken dat de seizoenstart niet zo simpel is,

als velen denken. De jeugd is natuurlijk vertegenwoordigd en de volgende keer zijn de recreanten aan de beurt.....

Wil je over jouw team wat schrijven? Graag en het liefst vóór woensdag 21 november.

Bas Bloem.

De vijfhonderdste

Op donderdag 25 oktober was het zover! Heren 7 trad aan voor z'n 500e duel. Vóór het duel huldigde het bestuur het team en kregen de mannen een fraaie Abraham overhandigde. De dames waren uiteraard niet vergeten. De trouwe aanhang, eigenlijk ook teamleden!, ontvingen bloemen van het bestuur. De warming-up werd ietwat ingekort vanwege het schieten van enkele foto's. Nadat tegenstander Bovo 7 heel attent ook een bos bloemen aanreikte, liet heren 7 voor de 500e keer hun yell los en kon Theo Besselink het beginsignaal geven. De typische Wim Besemer-serve bracht een voorspoedig begin, toch duurde het ruim 2 uur voordat heren 7 de Aaltenaren op de knieën had. Een sterk blok en de ervaring (wat heet ervaring in dit team) van de oudjes bleken doeltreffend.

Met de setstanden 15-13, 15-11 15-11 kon het feest beginnen!!

„Een beetje elitair zijn we wel”

HET IS DONDERDAGAVOND, kwart over elf, wanneer het zevende team van volleybalvereniging Orion bezig is de laatste punten bijeen te sprokkelen in de wedstrijd tegen Bovo 7. En, met een beetje hulp van de scheidsrechter lukt dat best. De manschappen van aanvoerder Jan Haring persen er nog een indrukwekkend slotoffensief uit en dwingen de beduidend sneller spelende Aaltense ploeg tot overgave: 15-13, 12-15, 15-11, 15-11. De 500e wedstrijd van het team in dezelfde samenstelling (!) kreeg daardoor extra glans. Al was het alleen maar omdat de teamleden bij een gewonnen wedstrijd ieder vijf gulden in het 'feestpotje' storten en het periodieke dagje uit opnieuw dichterbij is gekomen. „Bij een gelijkspel (in de derde klasse worden maximaal vier sets gespeeld - red.) geeft iedereen drie gulden. Daar gaan we af en toe met het team en de aanhang een weekendje van uit. Langlaufen of zo. Dat zijn dingen die heel wezenlijk zijn voor dit team”, aldus Jan Haring.

door Roel Oosterink

De ploeg mag als de harde kern van Orion worden beschouwd. Al bij de oprichting van de vereniging - in 1969 gingen de toenmalige clubs DVC en Phoenix een fusie aan - speelden zes van de negen spelers in één team. Eén-en-twintig jaar en 500 wedstrijden later spelen ze nog steeds.

Piet Schoon (45) uit Doetinchem, directeur van openbare basisschool Oosseld; Bob Wentink (43) uit Doetinchem, leraar; Joop Hess (46) uit Doetinchem, aannemer; Wil Riemslag (46) uit Doetinchem, eigenaar van een bruidsmodezaak; Jan Haring (50) uit Aalten, leraar en Wim Besemer (45) uit Doetinchem, bedrijfskundige. Het jubilerende zestal (Frans Kamperman stopte vorig seizoen en kwam tot een totaal van 496 wedstrijden) valt vóór en na de wedstrijd een uitbundige huldiging ten deel. We schuiven even aan bij zes unieke spelers die een uniek jubileum vieren.

Generatie

„Ja, volleybal is een stukje van ons leven”, verwoordt Jan Haring de gevoelens van hem en zijn ploeggenoten. „Het spelen in dit team tenminste. Het is een sociale beleving. We hangen sterk aan elkaar en ook onze vrouwen zijn er nauw bij

betrokken. We hebben een generatie samengespeeld. We hebben heel wat bruiloften meegemaakt en aan heel wat graven gestaan”.

„Natuurlijk, in die 21 jaar hebben we ook wel eens op elkaar gemopperd. Want we blijven eerlijk tegen elkaar”, aldus Haring.

Piet Schoon: „Gemopperd wordt er af en toe zeker maar dat duurt meestal maar tot aan de bar”.

Wil Riemslag: „Je zit met het probleem dat iedereen in het veld wil staan”. „Maar”, vult aanvoerder Jan Haring aan, „dat is in feite mijn probleem. We hebben negen spelers en er mogen er maar zes in het veld. Nee, conflicten zijn daardoor nooit ontstaan en slaande ruzie al helemaal niet”.

Elitair

Orion 7 beschouwt zichzelf, zij het met enige scepsis, als een elitair clubje. Piet Schoon: „In feite zijn we dat inderdaad al hebben we nooit overwogen om een ballotage-commissie in het leven te roepen omdat er anders waarschijnlijk maar één speler zou overblijven. Maar niet iedereen zou in ons team opgenomen worden. Je moet er wel tussen passen. Als je je sociaal opstelt, kun je bij ons binnenkomen”.

Jan Haring: „Vanaf 1975 hebben we ons team in feite geïsoleerd. Toen hebben we de vereniging laten weten dat we bij elkaar wilden blijven. Dat we er geen vreemde spe-

■ Orion 7, goed voor 500 wedstrijden. Staand vlnr: Bob Wentink, Joop Hess, Henk Beumer, Henk Reinders en Dick Tankink. Op de voorgrond vlnr: Piet Schoon, Wim Besemer, Jan Haring en Wil Riemslag.

Foto Ron Jansen

lers bij wilden. En dat is nog steeds zo. Nieuwkomers zoeken we uit. Als er iemand bijkomt en het klikt niet, dan is die speler zo weer weg”.

Wil Riemslag: „Gelukkig krijgen we de laatste jaren geen mensen meer door de technische commissie opgedrongen”.

Diversiteit

De kracht van het team blijkt zeer verschillend getaxeerd te worden.

Joop Hess: „De belangstelling voor elkaar houdt het team bij elkaar”.

Jan Haring: „We zijn bijna allemaal ook actief in de organisatie van de club. Dat maakt je sterk en houdt ons op de been”.

Wim Besemer: „Ik denk dat het de humor is die ons overeind houdt”.

Wil Riemslag: „Het is diversiteit van de spelers die ons team sterk maakt. Je hebt respect voor elkaar. Ook de jongeren die er af en toe bij komen, worden als gelijken opgenomen in ons team en niet als kinderen behandeld”.

Piet Schoon: „De kracht van onze ploeg is Bob Wentink, want dat is de enige die niet kankert als ie gewisseld wordt”.

Administratief

Vreemd genoeg is het team, dat in derde klasse van het district Oost-Gelderland uitkomt, nooit gepro-

moveerd. Degradaties maakte de ploeg wel mee.

Wim Besemer: „We zijn een paar keer administratief gedegradeerd. Dat kwam omdat men bij Orion vond dat een jeugdig team zonnig omze plaats moest innemen”.

Andere teamindelingen deden heren 7 evenwel altijd weer op derdeklasse-niveau belanden. Hoewel het team de laatste jaren bovenin meedraait, is er nog altijd de heimwee naar de periode dat bijna ieder seizoen degradatiewedstrijden moesten worden gespeeld. Piet Schoon: „Als het even kon, probeerden we daarop aan te sturen. Want we hebben altijd het maximale uit onze bondscontributie willen halen”.